

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 224/2011

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. A. M., Č., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 7 Všeobecnej deklarácie ľudských práv rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 4 C 115/2005 z 13. decembra 2007 a postupom v tomto konaní v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5 Co/113/2008 z 8. júla 2008 a postupom v tomto konaní a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 152/2010 z 25. augusta 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. A. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. decembra 2010 doručená sťažnosť Ing. A. M., Č. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 7 Všeobecnej deklarácie ľudských práv rozsudkom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 C 115/2005 z 13. decembra 2007 a postupom v tomto konaní v spojení

s rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co/113/2008 z 8. júla 2008 a postupom v tomto konaní a uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Cdo 152/2010 z 25. augusta 2010.

2. Sťažovateľ uviedol: „... došlo k porušeniu zákona v prípade 4 C 115/05, kde podľa zákona 36/2005 Z. z. kde justícia o určení príspevku na výživu rozvedeného nezobrala do úvahy dve základné podmienky: ... to, že nebola schopná sa živiť nie je pravda, nakoľko podľa dôkazu na str. 152 mala exmanželka dostať finančných prostriedkov a asi aj príjem, keď si uložila úspory na konto, počas doby, kedy bola údajne v hmotnej núdzi, naviac sa k podpore v hmotnej núdzi dostala podvodom, že úmyselne zamlčala rozhodujúce skutočnosti na jej udelenie ... neprihliadlo sa na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi...“

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uviedol: „Ďalšie porušenie ústavného zákona bolo, že mi nebol ustanovený obhajca pre dovolacie konanie, keďže žijem a žil som hlboko pod hranicou chudoby a v neľudských podmienkach...“

... sťažnosť smeruje voči rozhodnutiu OS v Čadci 4 C 115/05-127, KS v Žiline 4 C 115/05-144 a NS SR 4 C 115/05-240 (správne označenie rozhodnutí: rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 C 115/2005 z 13. decembra 2007, rozsudok krajského súdu sp. zn. 5Co/113/2008 z 8. júla 2008 a uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 152/2010 z 25. augusta 2010; pozn.) ... išlo o jednoznačne protizákonný justičný omyl, diskriminačným konaním, bez spravodlivého procesu, ani mi nebolo umožnené konať pred súdom, prebehli 4 pojednávania na OS, dve na KS, kde ešte člen senátu šepkal navrhovateľke tak hlasno čo má povedať, že som to aj ja počul. Teraz prebieha exekúcia a hrozí mi /jedna sudkyňa sa mi tým dokonca na jednom pojednávaní i vyhrážala/, že prídem o rodičovský dom, ktorý som z časti zdedil a z časti dostal darovaním.“

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„... došlo k porušeniu týchto práv a slobôd:

1. právo na spravodlivý proces –
2. čl. 47 ods. 2 Ústavy SR – každý má právo na pomoc v konaní pred súdmi

3. *čl. 47. ods. 3 Ústavy SR – všetci účastníci sú si v konaní pred súdom rovní*
4. *čl. 46 ods. 1 Ústavy SR – právo domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde*
5. *čl. 7 Všeobecnej deklarácie ľudských práv – všetci sú si rovní pred zákonom a majú právo na rovnakú právnu ochranu bez akejkoľvek diskriminácie*
6. *prieťahy v konaní.“*

5. Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

1. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. Podľa ustanovenia § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. K návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom. V splnomocnení sa výslovne uvedie, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

4. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

5. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

7. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

8. Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

9. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

11. Podľa čl. 7 Všeobecnej deklarácie ľudských práv všetci sú rovní pred zákonom a majú právo na rovnakú právnu ochranu bez akejkoľvek diskriminácie. Všetci majú právo na rovnakú ochranu proti akejkoľvek diskriminácii, ktorá porušuje túto deklaráciu a proti akémukoľvek podnecovaniu takejto diskriminácie.

III.

1. Napadnutým rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 C 115/2005 z 13. decembra 2007 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 5 Co/113/2008 z 8. júla 2008 bola sťažovateľovi uložená povinnosť zaplatiť príspevok na výživu rozvedenej manželky. Proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 5 Co/113/2008 z 8. júla 2008 podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom najvyšší súd rozhodol uznesením sp. zn. 6 Cdo 152/2010 z 25. augusta 2010 tak, že dovolacie konanie zastavil pre nesplnenie podmienok konania, a to pre nedostatok podmienky povinného zastúpenia dovolateľa v konaní.

2. Podstata námietok sťažovateľa spočíva v tvrdení, že označenými rozhodnutiami všeobecných súdov a postupom v konaniach boli porušené sťažovateľove práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 7 Všeobecnej deklarácie ľudských práv.

3. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 C 115/2005 z 13. decembra 2007 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 5 Co/113/2008 z 8. júla 2008 nadobudol právoplatnosť 7. novembra 2008 a uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 152/2010 z 25. augusta 2010 ako dovolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 20. septembra 2010.

4. Sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojich základných práv označenými rozhodnutiami všeobecných súdov, bola ústavnému súdu doručená 21. decembra 2010.

5. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

6. K ústavnej sťažnosti nie je pripojené splnomocnenie pre advokáta. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať návrhom na ustanovenie advokáta v podanej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2011